

اینترنت نداری کتاب بخوان

کیج در نقش کیج

گفت‌وگو با دکتر امیراسماعیل آذر درباره نقش زبان در فرهنگ جوامع بشری
شکوه اعجاز آمیز زبان فارسی

فرهنگ

پنجشنبه ۳۰ آبان ۱۳۹۸ :: شماره ۵۵۳۰

پشت صحنه

شیرینی با طعم روابط

دیپلماتیک

چه روزی بود. برگزیدگان گروه فرهنگ و هنر در جشنواره رسانه با نهایت فروتنی و البته دست خالی! بله دست خالی پا به تحریریه گذاشتند. محمدصادق علیزاده که دیروز در غیاب صابر محمدی جایزه او را هم دریافت کرده بود، طی حرکتی دیپلماتیک و میان تشویق‌های از فاصله چند فرسخی با او دست داد و خبرنگار گروه دوست همسایه، فاطمه شه دوست هم با دوربین این لحظات حساس را ثبت کرد.

بعدش هم چند ساعتی میان کار و اصرارهای مداوم نگارنده محمدی بالاخره تسلیم شد و رفت شیرینی عروسی خواهرش را خرید، البته تلاش و همراهی استاد مظاهری را فراموش نمی‌کنیم. برای چه؟ برای رساندن محمدی به شیرینی فروشی، فریب دادنش برای دست بردن در جیب و بیرون کشیدن اسکناس و مهم‌تر برگرداندن او به تحریریه بدون خورده شدن شیرینی‌ها...

خلاصه خودتان ببینید مظاهری چه وظایف خطیری بر عهده داشته و بی‌دم زدن و گلابیه هم به انجامشان رسانده. از حالا هم بگویم شنبه عصر مهمان محمدی و علیزاده هستیم. قرار است شیرینی این برگزیده شدن را هم در قالب یک عصرانه مفصل روی میز گرد گوشه تحریریه بیاورند. حالا البته ببینیم و تحریف کنیم!

و اما صفحات امروز... اول از همه شروع کنیم از علی رستگارمان! سخت مشغول کند و کاو در خبرهای جشنواره فیلم فجر است. هر چند هنوز اعلام نشده کدام فیلم‌ها برای حضور در سی و هشتمین دوره جشنواره که امسال بهمن‌ماه است فرم ثبت‌نام را پر کرده‌اند، اما استاد علی نشسته و براساس اخبار تولید فیلم‌های سینمایی طی سال گمانه‌زنی‌هایی کرده که در آنها چهره‌های برجسته هم حضور دارند. طبق گزارش همکارمان داریوش

مهرجویی، مسعود کیمیایی، ابراهیم حاتمی‌کیا، حمید نعمت‌الله... بهروز شعبانی و محمدحسین مهدویان امسال در جشنواره خواهند بود. البته رستگار چند دوره دیگر جشنواره را که تعداد زیادی کارگردان چهره در آن حضور داشته‌اند بررسی کرده و درباره این دوره حدس‌هایی زده است.

در صفحه ۱۰ آذر مهاجر رفته سراغ پاییزه کتاب تا ببیند مردم چقدر کتاب خریده‌اند و این سطح امسال چه سرانجامی داشته است. ضمن این‌که این طرح تمدید هم شده و می‌توانید بروید سراغ خرید کتاب.

در همین صفحه ۹ هم آقای مظاهری با دکتر امیر اسماعیل آذر گفت‌وگویی کرده میسوط و خواندنی. همین حالا که بنده دارم شیرینی عروسی خواهر استاد محمدی را نوش جان می‌کنم آقای مظاهری در حال تنظیم مطلب برای صفحه است. چه کرده امروز با ما این همکار بامرام.

در صفحه ۱۲ هم سینمای جهان و کیکاووس خان زاری. از هالیوود تا بالیوود یک جا جمع شده و شما را به خود می‌خواند، بفرمایید، نوش جان.

مسعود کیمیایی، ابراهیم حاتمی‌کیا، حمید نعمت‌الله، و محمدحسین مهدویان

جنگ ستارگان پشت دوربین

پایان مهلت نام نویسی سی و هشتمین جشنواره فیلم فجر نشان داد که در این دوره باید منتظر رقابت بزرگان سینمای ایران باشیم

گفت‌وگو با دکتر امیراسماعیل آذر درباره نقش زبان در فرهنگ جوامع بشری

شکوه اعجاز آمیز زبان فارسی

هستیم؛ به گفته دکتر امیراسماعیل آذر، امروزه دانشجوی حتی در رشته زبان و ادبیات فارسی برای این که به مرتبه استادی برسد باید به زبان انگلیسی مقاله بنویسد و در مجله انگلیسی‌زبان چاپ کند! از این روی می‌توان انگاشت استعمار در جزئی‌ترین و گاه مهم‌ترین شیوه‌های زندگی علمی و اجتماعی و... ما حضور و تاثیر جدی و بلامنازعی دارد، در حالی که این حضور و نهاده‌های استعماری از سوی دیگر غفلت سراسری، چنان وسیع و عمیق است که به خاطر استمرار زیاد و عادت‌شدگی حتی حسن نمی‌شود و به چشم نمی‌آید. دکتر آذر دوران ویکتوریا را فرایاد می‌آورد که تمام دانشمندان و نویسندگان و فرهیختگان قرن ۱۹ اروپا تحت تاثیر و ملهم از شرق به ویژه ایران بودند؛ مثلا ویکتورهوگو (پیشرو رمانتی سیسم‌ها) آرزو کرد؛ کاش در سرزمین خسروها به دنیا می‌آمدم.

مولوی و سعدی، از دیروز تا امروز

بی گمان هنوز هم فرهنگ مادری ما می‌تواند تاثیرگذار باشد و برای جهان حرف‌ها داشته باشد به یاد بیاوریم که همین یکی دو دهه پیش «کلمن بارکس» برپایه ترجمه «آلبری» مولوی بلخی را برای آمریکایی‌ها آن هم به انگلیسی ساده بازنوشته چه غوغایی کرد پرتیراژیش شگفت انگیز شد و... در این باره امیراسماعیل آذر گوش‌زد می‌کند: آیا سخنان

آن چه که فراوری شماست گزیده‌ای است از گفت‌وگویی با دکتر امیراسماعیل آذر درباره پیشینه زبان فارسی و استمرار آن، آسیب‌های احتمالی و مشکلات فراوری پیشبرد و پیشرفت زبان مادری از سوی و از دیگر سو کوشش‌هایی که در

علی مظاهری

روزنامه نگار

صداسوسیما پیرو سخنان مقام معظم رهبری در لزوم پاسداشت میراث معنوی زبان فارسی در جریان است. جامعه فارسی‌زبان، چنانچه برای پاسداشت زبان فارسی کاری بنیادین نکند به زعم مقام معظم رهبری این میراث معنوی ما آسیب‌های اساسی خواهد دید. دکتر امیر اسماعیل آذر با این گزین‌گویی‌یادی کرد از دوران نه‌چندان دور اقتدار و شکوه زبان فارسی که روزگاری زبان فارسی از کرانه‌های قسطنطنیه تا فرارودان (ماوراءالنهر) تا شرق دور، از دربار مصر تا دربار چین سایه گسترده بود (مثلا نامه تیمور گورکانی ترك مغول نژاد به حاکم عرب مصر به زبان فارسی است) این بطوطه جهانگرد در دریای چین، غزل سعدی می‌شنید و ولی عهد چین به تسلط بر فارسی و خواندن اشعار شیخ اجل مباحات می‌کرد. سید اسماعیل جرجانی (گرگانی) در ولایت خوارزم به فارسی، ذخیره خوارزمشاهی می‌نوشت و به شعر حافظ شیراز، سیه چشمان کشمیری و ترکان سمرقندی می‌نازدیدند و دست‌افشانی می‌کردند و اوج سخنش چنان بود که زمزمه‌های عرشی (به قول خودش) خبر می‌داد که «گویی قدسیان نیز شعر حافظ از بر می‌کنند». حسن دهلوی و امیرخسرو پیرو نظامی حمزه و... می‌نوشتند. بیدل ابوالمعانی با طرحی نو در انداختن در پارسی‌سرایی، مولانای دیگری بر چکاد سلسله جبال سرفراز سخن پارسی برآورد. در قونیه (مرز و برزن شرقی بلاد روم در آن زمان) مولوی بلخی با پارما غار مرا... بی‌تو به سر نمی‌شود... غلغله در قدسیان می‌افکند هم او که اوج آواهای سحرانگیز زبان فارسی را تا سپهر اعجاز فرابرد...

تازه! این بخشی از روزگاران فرهنگ‌های پارسی‌زبان است تا همین چندی پیش در اقصای چین هنوز حافظ خوانی رواج داشت (ر.ک. گزارش کنگره جهانی حافظ) و در روستاهای هند نسل میانسال به پارسی سخن می‌گفت گو این که تا چند دهه پیش زبان شبه‌قاره فارسی بود.

بلایای استعمار نوبر سر زبان

کافی است سازوکار استعمار نو را در نظر داشته باشید با اندک پژوهشی درمی‌یابید تا کجا هنوز هم پس از چهاردهه استعمارستیزی، زیر نفوذ این سلطه شوم

زنده و سازنده آن را می‌توان از این نکته‌نگره دکتر آذر به روشنی دریافت؛ در کنار تاریخ کهن زبان فارسی، در طول بیش از هزارسال در کشور ما زبان‌های عربی و ترکی و ترکی مغولی رایج بوده در سه سده نخست هجری که زبان عربی مرسوم بود با پورش ترکان غز که ورود بیگانگان به کشورمان رقم خورد و از پی غزنویان سلجوقیان ترك سپس خوارزمشاهیان و مغولان و ایلخانان و تیموریان و صفویه و افشاریه و قاجاریه که به ترکی مغولی و ترکی سخن می‌گفتند. با این همه زبان فارسی هیچ گاه از تابش و درخشش نیفتاد و همچون گوهری بر چکاد زبان‌های دیگر نشست. شگفتا پس از گذشت این همه سده این زبان بکر و دست‌نخورده ماند و همه نیازهای ما را با رسایی‌اش برطرف می‌کند، در حالی که یک انگلیسی اگر بخواهد شعرهای «پدر زبان انگلیسی جفری چوسر» را بخواند باید آن را ترجمه کند تا بفهمد!

نظر رهبری درباره زبان فارسی

برگردیم به آغاز سخن! پس از سخنان مقام معظم رهبری در ضرورت و بایستگی پاسداشت زبان فارسی، اکثر میاد و سازمان‌هایی که به نوعی با زبان فارسی سروکار دارند به تلقی امیراسماعیل آذر از خواب غفلت بیدار شدند و برآند که در تقویم و تحکیم این میراث ارجمند کاری بکنند اما هنوز هم مشکل بنیادین همان است که سعدی هم بدان اشاره کرده است: ندهد هوشمند روشن‌رای / به فرومایه کارهای خظیر/ بوریا با ف اگرچه بافنده‌ست / نبردش به کارگاه حریر، یعنی به قول قدیمی‌ها باید در این مهم کار را به کاردان سپرد. خوشبختانه با تشکیل شورای در صداسوسیما با شرکت بلندپایگان و کارشناسان زبان و ادب فارسی قرار است اتفاقات مبارکی بیفتد (خارج از این مصاحبه بخوانید و بدانید که نماینده فرهنگستان زبان و ادب فارسی در جلسات شورای یادشده در زمینه زبان انگلیسی تحصیل کرده نه زبان و ادب فارسی!) شورای یادشده برای پاسداشت زبان فارسی با بهره‌گیری از اندیشمندان و صاحب‌نظران، بهترین راهکارها راگزین و کاربردی خواهدکرد که از آن جمله تذهیب زبان و جلوگیری از غلط‌خوانی و تذکر به مجریان و دست‌اندرکاران در این باره و برخورد جدی (جلوگیری از حضور در برنامه و پخش) در صورت تکرار غلط‌خوانی یا ابراز جملات نادرست و نارسا یا کاربرد واژه‌های بیگانه و مانند اینهاست. همچنین بازآموزی و دانش‌افزایی مدیران تا دست‌اندرکارانی است که به نحوی با زبان فارسی سروکار دارند.

سخن آخر: از این دل از روزنامه جام‌جم و گزارشگر مرتبط با این مصاحبه که خود دانش‌بسزایی در این زمینه داشتند جدا سپاسگزاری خود را اعلام می‌نمایم. ☞

یادداشت: صابر محمدی

روزنامه نگار

یکتایی با بیژن الهی توی کیف!

یاد نهم آذر سال ۸۹ افتادم. آن روز خبر مرگش در حالی به دستم رسید که «اشراق‌ها»ی آرتور رمبو با ترجمه او توی کیفم بود و قرار بود یادداشتم درباره‌اش را تمام کنم. خرافاتی نبودم اما خب تلخی این موازنه و انطباق، تا مدت‌ها چسبیده بود بیخ گلویم؛ این که درست در همان روز رجوعم به بیژن الهی، نقطه اراج، مرگ را نیز با خود برداشته و آورده بود به آوردگاه شاعر و او را با خود برده بود. خرافه سق سیاه از این رو رهایم نمی‌کرد که الهی، شاعری نبود که مورد ارجاع مدام شعر دوست‌ها باشد و بتوانم خیال خودم را راحت کنم که این اتفاق، یعنی آن «اشراق‌ها»ی توی کیفم، مبنایی عادی در روند مطالعاتی داشته است و مرگ شاعر، محصول پرواز مغناطیس‌هایی از کیف من تا خیابان شیراز نبوده است، جایی که پیکر لحظاتی پیش از مرگ او به بیمارستان نمی‌رسید...

اینها را گفتم تا بگویم دیروز هم آن وهم سراغم آمد. این بار با این که مورد، عجیب‌تر از ماجرای موازنه بیژن الهی توی کیفم با مرگ بود، نگذاشتم آن خرافه دامانم را بگیرد. سر ظهر، علی مظاهری در حال انتخاب تصاویری بود مرتبط با گفت‌وگویی که با قیاد شیوا ترتیب داده بود. پیشنهاد دادم در صفحه گفت‌وگو، که همین امروز در صفحه ۲۰ روزنامه می‌توانید بخوانیدش، تصویر طرحی را که شیوا برای جلد کتاب شعر منوچهر یکتایی رقم زده هم بگنجاند.

گفت‌وگو را صفحه‌آرایی کردیم و در شرح آن تصویر نوشتیم؛ طراحی قیاد شیوا برای جلد کتاب «کارنامه سیمرغ» منوچهر یکتایی. از کجا می‌دانستیم ساعتی بعد دوباره باید برویم پای صفحه‌آرایی تا قید «زننده‌یاد» را بگذاریم پشت اسم یکتایی؛ خبر آمد که آقای نقاش. و البته برای من شاعری شگفت. در ۹۷ سالگی و در آمریکا درگذشته است. آدم در سال چندبار ممکن است به منوچهر یکتایی، آن هم به شعر او فکر کند؟ بر تردید خیلی کمتر از احتمال آن که کتابی از بیژن الهی توی کیفش باشد. نه! این بار قرار نبود تن بدهم به سق سیاهم، به قول مجتبا هوشیار محبوب، که گزارشی دقیق درباره شعرهای او نوشت و منتشر کرد، منوچهر یکتایی نماینده اکسپرسیونیست‌ها در تیم شعر مدرن ایران بود. او که روزی نام یکی از شعرهایش را گذاشت: «در بیان رخنه حسی و جسمی مسافر با راه و زمزمه‌ای در جدا ماندن از اجزای نباتی و حیوانی».

منوچهر یکتایی با بیژن الهی؛ یکی نقاشی که شعر هم می‌نوشت و دیگری برعکس!